

Caravana d'innovació digital

Parada:

Ajuntament de Viladecans

Model d'Innovació de l'Ajuntament (MIA)

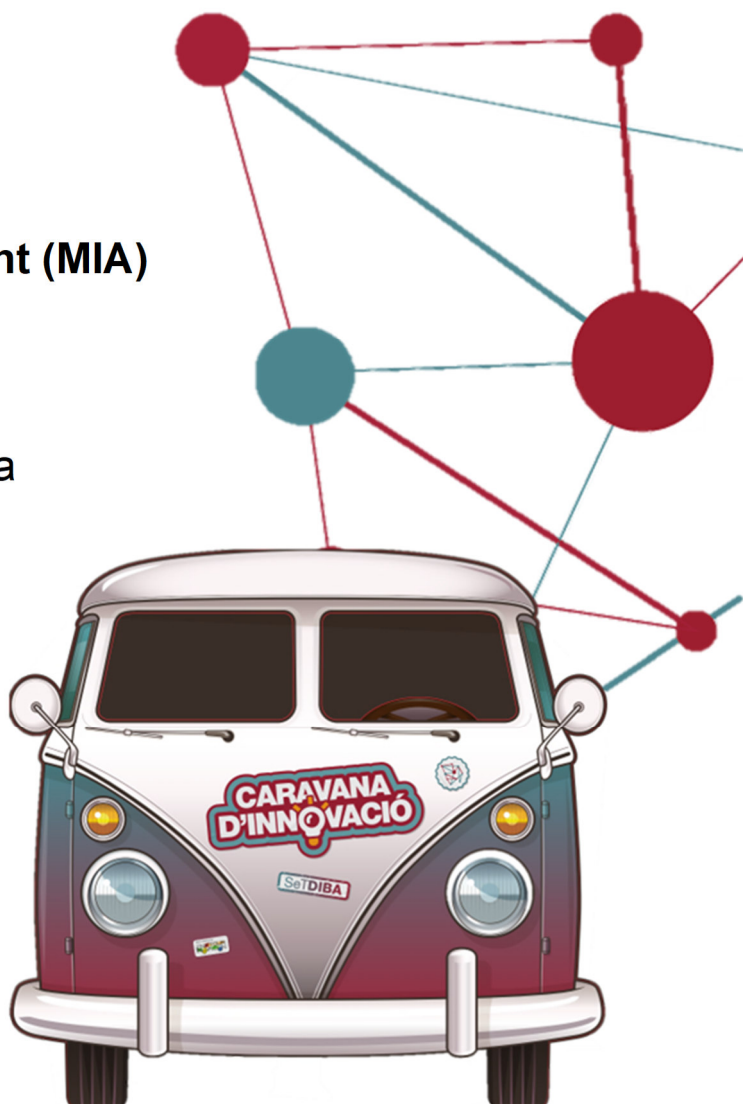
Smart City Expo 2024

Estand de la Diputació de Barcelona

06/11/2024 a les 10.00 h

Relator: David Gutiérrez

(Gabinet d'Innovació, Integritat i Transformació Digital de la Diputació de Barcelona)

Entrevista amb Isabel Borràs responsable de Comunicació i Innovació Interna de l'Ajuntament de Viladecans

■ Hola, bon dia. Començarem avui l'acte que tenim sobre la caravana d'innovació, i abans de començar hi haurà la intervenció del diputat Antoni Vélez, diputat delegat d'Innovació Digital i Integritat Institucional de la Diputació de Barcelona. Quan vulguis, endavant.

■ Gràcies. Bon dia a tots i totes. La meva intenció una mica és fer-vos una petita radiografia molt ràpida i molt sintètica del concepte general de la caravana, i després ja tindrem una mica d'oportunitat d'entrar més a fons en ella.

El primer a destacar són els tres conceptes bàsics de la caravana de la innovació digital. La caravana innovació digital és un projecte com no pot ser d'una altra manera de Diputació de Barcelona, i el que busca és traspasar la innovació digital als municipis. Apropar aquesta tecnologia, la tecnologia en general, i la innovació digital a tots els

municipis, dona igual la grandària que tinguin. Per tant, aquí hi ha un primer concepte, que és la cohesió territorial. Es tracta de que en tota la demarcació, siguis un municipi gran o petit, puguis aprofitar-te d'aquesta innovació digital per ser més eficient.

Per què la caravana de la innovació digital? Tres conceptes molt ràpids:

El primer de tot és la resposta als reptes digitals. Hi ha una sèrie de reptes digitals. Alguns que reclama la ciutadania, d'altres que simplement són per la pròpia evolució, de l'evolució digital, de la tecnologia, i aquests reptes, tots els ajuntaments, siguin petits o grans, els tenen. Per tant, cal donar una resposta a aquests reptes digitals.

El segon és la capacitat i el suport als equips municipals. Moltes vegades els mateixos tècnics es troben amb que no tenen eines per poder afrontar molts reptes que els agradaria afrontar. Per tant, el perquè de la caravana és també intentar capacitar, empoderar, donar eines i suport als treballadors públics dels municipis.

El tercer, buscar l'impacte en la ciutadania. Com podem fer que l'administració pública, que l'administració pública més propera que són els ajuntaments, sigui més eficient, funcioni millor, i sigui més propera?

I un concepte transversal, que és la promoció, la promoció de la transformació digital.

Aquí veieu una foto de la caravana. Per mi és de les més entranyables que té la pròpia caravana, perquè físicament és el com que es pot tocar. Aquí veiem com els tècnics poden utilitzar o tenen aquesta parada de la innovació.

Què es busca, amb tot això?

Primer, ajudar els ajuntaments perquè tinguin aquesta capacitat d'integrar serveis, diferents serveis que moltes vegades poden estar separats, atomitzats, per a que tinguin una coherència, un sentit comú, i la tecnologia i la innovació poden ajudar a que funcionin millor i de forma més coherent.

Després, és una cosa molt simple però alhora molt poderosa, que és l'ús de moltes eines de nova tecnologia que moltes vegades costa que puguin penetrar al món de l'administració pública. A l'empresa privada és relativament fàcil però en canvi a l'administració pública costa molt més.

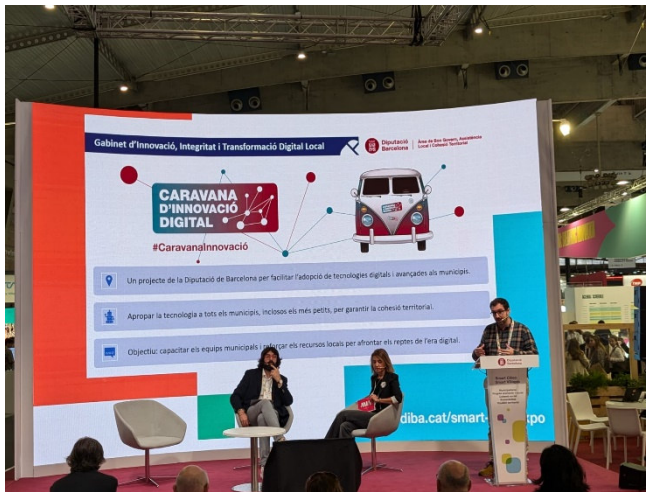
I innovació per a tothom. El concepte de la cohesió territorial, de treballar tota la demarcació de Barcelona, dona igual si el teu ajuntament és petit o gran. Hi ha bones experiències als ajuntaments més petits de la demarcació i hi ha bones experiències als més grans. La innovació ha de ser un element transformador de tot el territori. No per ser petit has de quedar més allunyat de la innovació digital, o no pots experimentar o tenir bones experiències.

La eina de la caravana són les parades, les parades de la caravana. És un concepte que a mi personalment m'encanta, és el més cridaner, són aquestes parades que van fent els mateixos ajuntaments, in situ. No és un servei que està a la mateixa Diputació, sinó que és la Diputació la que va al mateix territori. Per tant és tangible per a les persones treballadores, i per la ciutadania.

Aquí hi ha un petit exemple, que és potser el més llaminer d'aquesta imatge, però què es busca amb aquestes parades?

Primer, que els municipis comparteixin, expliquin, detallin les seves idees i bones pràctiques, que siguin també un pol d'atracció i crear una petita xarxa de suport entre els diferents ajuntaments que han tingut aquesta parada de la Caravana Innovació Digital al seu territori.

Caravana d'Innovació Digital

explotem. Les caravanes i les parades també busquen això, donar valor a aquella feina disseminada que s'ha fet per tot el territori.

conjuntament un futur digital que sigui més pròxim (a la ciutadania i a les mateixes administracions), més inclusiu i més eficient perquè la ciutadania vegi aquest retorn necessari.

Gràcies.

Cada parada és una oportunitat per poder compartir, però també per a aprendre. Moltes vegades es pot aprendre de problemàtiques que tingui l'ajuntament, no del costat però si de més enllà, i que son aplicables al teu mateix municipi.

És important, perquè moltes vegades s'oblida donar valor les persones treballadores i a les seves idees. Tenim molta capacitat, molta qualitat a les plantilles de funcionaris públics al món municipal, i moltes vegades no ho

Per acabar, molt ràpid, un futur digital compartit. És un concepte més ampli però penso que és rellevant, el de la caravana com a eina que ens ajuda a cohesionar aquest territori global i a donar suport als mateixos treballadors públics. Inspirant, connectant, donant suport, és com es crea una petita xarxa de futur de la innovació, i que aquesta innovació sigui permeable, és a dir que vagi dels conceptes més grans i baixi poc a poc fins a l'últim reducte de l'administració pública, que és fins a l'Ajuntament més petit de tota la demarcació.

És tracta d'una eina per construir

■ Moltes gràcies, diputat. Jo crec que ha quedat molt clar quina és la intenció de la caravana de la innovació, què és el que pretén la Diputació de Barcelona, sobretot estar al costat dels ajuntaments, al costat de tota aquella administració més petita, amb menys recursos potser, però que tenen moltes ganes d'innovar i de sumar-se al tren de la innovació.

I en aquest cas avui tenim a l'Ajuntament de Viladecans. Ens acompanya també la Isabel Borràs, que és la responsable de Comunicació i Innovació Interna de l'Ajuntament de Viladecans, i avui ens explicarà un projecte que té per nom Mia, un projecte d'innovació.

■ Com estàs Isabel?

Molt bé, gràcies David, gràcies Antoni. Bon dia a tothom.

Doncs sí, nosaltres vam desenvolupar el Mia, que és el nostre model d'innovació de l'Ajuntament. És l'acrònim que, com veieu, també en vam fer un disseny verbal i gràfic del model d'innovació perquè la gent de la casa se'l fes seu.

El MIA va néixer una mica seguint la filosofia que deies tu. La nostra administració pública, m'imagino que com moltes que ja coneixereu la situació, treballàvem o treballem normalment amb departaments molt estancs, i a vegades ens costa conèixer-nos els uns als altres. Els projectes es treballen moltes vegades de manera aïllada i això fa que, d'alguna manera, la col·lectivitat no es generi entre nosaltres.

El Mia va tenir un punt d'inflexió en aquest sentit. Va configurar un ecosistema de gent que estava abocada i estava treballant conjuntament per impulsar una sèrie de projectes amb un component innovador, que no només tecnològic. Això és important perquè el que vam fer nosaltres va ser primer definir quin era el nostre repte. Evidentment, el nostre repte tenia a veure amb aquest aïllament departamental, aquests equips estancs, d'una banda, i, de l'altra, com impulsar uns projectes que responien als reptes de les ciutats, que cada vegada són més grans, que necessitàvem ser àgils, moderns, efectius, eficaços, i vam dir que volíem desenvolupar un sistema de governança d'una banda amb uns principis i amb uns vectors que vam definir, identificar i construir sota un model, el nostre model Mia.

Com diem moltes vegades, el model té un full de ruta, però, a més a més, és una filosofia que hem creat entre nosaltres.

■ **No és un tema només tecnològic□és un tema de persones□que és molt important□perquè moltes vegades ens centrem en la tecnologia i deixem de banda el canvi cultural□les persones□l'adaptació□i això és molt important. Jo m'he anat informant una mica del projecte i deieu que hi ha unes 150 persones involucrades en el projecte Mia. Quina ha estat la clau per coordinar totes aquestes 150 persones□que no són poques□i quin ha estat el rol de cadascuna d'elles a l'hora d'assolir els objectius que teníeu com a projecte Mia?**

Molt bé. Una mica la inspiració va ser la típica... bé, l'anomenem la teoria dels cercles de la innovació en petits grups. A partir d'aquí es va generar (estem parlant del 2019) es van configurar uns grups d'innovació interns, uns cercles d'innovació, tenint en compte les prioritats del municipi, les prioritats que volíem treballar des de l'Ajuntament, i es van configurar quatre comitès de direcció, responent a aquestes prioritats, per exemple, la innovació educativa, la transformació digital, l'espai públic (que també era una de les necessitats que teníem per abordar) i per últim la transició ecològica i econòmica urbana.

A partir d'aquí (aquestes són les temàtiques) van ser els eixos estratègics, es van configurar aquests cercles de la innovació, amb persones (i aquesta és una de les coses que van ser més interessants i que van començar a canviar i a transformar l'organització) no necessàriament directives, ni comandaments intermedis, també estem parlant de persones tècniques que tenien en el seu dia a dia unes responsabilitats associades a aquestes prioritats, i les vam unir amb aquests comitès de direcció, per treballar conjuntament.

Aquesta governança que parlava abans es va definir molt clarament també, es van definir les regles del joc “ens reunirem per a aquests objectius, per a abordar aquests projectes...”, i el que vam fer és definir quins projectes anirien en cada un dels quatre comitès, i quins projectes es treballarien de manera individual en aquests comitès, però també de manera transversal a l'organització.

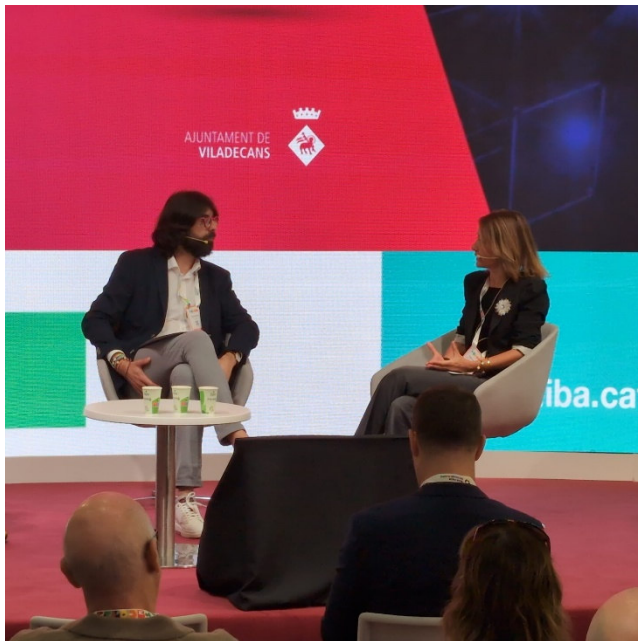
Per què 150 persones? Perquè clar, en els quatre comitès de direcció no estaven les 150 persones, potser n'eren 50, però aquestes persones, amb uns líders de projecte que tenien la responsabilitat d'impulsar un projecte i no treballaven sols, tenien el seu equip de treball, que van configurar en base a les necessitats que aquestes persones van identificar.

Aquesta també va ser una de les bonances d'aquest model, vam donar l'autoritat a una persona, independentment del seu càrrec i la seva posició a l'organització, per definir el seu grup de treball.

Òbviament, calia l'encaix després amb les direccions perquè fossin conscients que part del seu equip formava part, a més a més, d'un altre ecosistema, del MIA.

■ **Hem parlat de 150 persones involucrades de quatre comitès de direcció i cada comitè de direcció tenia un objectiu. D'aquests quatre comitès de direcció n'hi havia cap que es dediqués més a la transformació digital o a la tecnologia?**

Sí, com us he dit, un dels eixos vertebrals del MIA, de tota l'organització, va ser el comitè de transformació digital quan vam començar, ara ja és la innovació digital, ja hem assolit aquesta fase de transformació, per dir-ho d'alguna manera.

Aquest comitè, en el seu comitè, hi havia a la vora de deu projectes que tenien a veure amb coses internes de l'organització: des de processos de transformació interna, al govern de la dada, la millora dels serveis interns de cara a la ciutadania... Tots els projectes d'aquest comitè de direcció des del 2019, penseu que pensem en mandats, des del 2019-2023, van estar intrínsecament relacionats amb l'eix vertebral de l'organització. Això va permetre (això més la interessant injecció dels fons Next Generation òbviament) donar un impuls al desenvolupament d'aquests projectes i a la transformació digital de

l'organització.

Com dèiem, amb part de l'equip d'aquest comitè, el que vam aconseguir gràcies a tenir aquest ecosistema MIA de treball transversal és no pensar només en clau de departaments sinó aixecar la mirada a tot l'Ajuntament. De cop i volta tots els departaments podien treballar per a un mateix projecte. Això, més els recursos econòmics òbviament, va impulsar molts dels projectes que avui en dia han estat fins i tot reconeguts, i que han aportat més valor a la ciutadania.

■ **Crec recordar que van ser premiats al CNIS (Congrés Nacional d'Innovació i Serveis Públics) 2021.**

Has dit una paraula molt clau que és projectes. Després de tota la filosofia de tot el pensament de les idees després es va concretant amb coses més concretes més d'impacte i finalment el projecte.

Segons la vostra pàgina web teniu uns 25 projectes en marxa suposo que de diferents tipologies (més centrats en les persones més centrats en tecnologia...). Ens podries destacar de tots aquests 25 algun que sigui un bon exemple de tota la feina que esteu fent i de tota la gent que hi ha darrere? Els que tenen un major impacte?

Tots. Jo tinc molts favorits però ja que som aquí a l'Smart City Expo haurem de parlar d'alguna cosa de tecnologia. Una de les coses que més impacte està generant a l'organització i també a la ciutadania és el projecte Viladecans&Tu, que és la nostra app, una aplicació de ciutat que mica en mica, conforme es va desenvolupant, va incorporant noves capes d'utilitats i de serveis.

Un d'ells és Viladecans Soluciona, que té a veure amb la identificació dels desperfectes a l'espai públic per part de la ciutadania. Oferíem la possibilitat de que la gent fes una fotografia d'aquell desperfecte i l'enviés a través de l'aplicació, la fotografia arribava a l'Ajuntament i la persona tècnica de l'Ajuntament ja activava la maquinària per resoldre la incidència.

Això inicialment tenia molt sentit i vam treballar per impulsar aquest projecte també amb sistemes, també amb espai públic, també amb comunicació... Vam fer aquest equip transversal.

Què ens va passar? Ens va passar que quan ens arribaven aquestes fotografies l'aplicació no era capaç d'identificar ben bé de què estàvem parlant, perquè al ciutadà no li demanis "digues-ho d'aquesta manera" Jo veig uns escocells, no sé què són, però aquí hi ha unes herbes... No érem capaços, d'un cop arribava l'aplicació, identificar a quin departament havia d'anar.

Gràcies a la intel·ligència artificial de reconeixement d'imatges hem incorporat aquesta capa, i és a partir d'ara que, en lloc de que aquesta fotografia arribi al mateix repositori, amb la qual cosa no guanyàvem en eficiència, el que fem ara és segmentar, i li arriba directament a la persona tècnica que és responsable d'aquella incidència.

Això ha estat una millora tecnològica d'aquest projecte i amb impacte intern, perquè és més eficient, no estem tres anys identificant qui porta què. Cada tècnic ho rep i el ciutadà ho veu arreglat més ràpid i més àgilment.

■ I una cosa hem vist la part positiva i la part més txula i amb més impacte però tothom sap que quan liderem un projecte i quan tirem endavant un projecte sempre hi ha coses que se'ns escapen de les mans i que quan estàvem units a la taula imaginant quin impacte voldríem trobar sempre hi ha coses que ens escapen... Ara que no ningú ens escolta...

Que no surti d'aquí.

■ Quines coses no van funcionar del tot i sobretot quins aprenentatges vau adquirir d'aquell projecte o d'aquella errada?

Una de les coses que jo almenys sempre ho explico en sinceritat. Nosaltres vam configurar els comitès de direcció. Per molta gent de l'organització que no formava part del MIA, en el moment inicial, 2019, algunes persones van percebre que allò era una mica elitista. Què vol dir això dels comitès de direcció? Per què no em formo part jo? Això ens va fer reflexionar, era un risc que no havíem tingut en compte, nosaltres ho vam fer amb la il·lusió de dir que formes part, però és cert que no tothom va formar part al principi, perquè ja sabem que no tothom abraça les novetats, les innovacions o les noves formes ràpid i amb il·lusió. Per això vam comptar amb un grup de persones que tenien aquests skills, aquestes característiques, habilitats, per formar-ne part. Per tant per evitar aquell allunyament del MIA respecte a l'organització, vam identificar-ho i vam dir que faríem diverses coses. En primer lloc vam obrir per primera vegada uns premis MIA a tota l'organització. Vam dir que l'esperit MIA és fer les coses diferents, és pensar amb una nova capa o tres noves capes el teu projecte, és pensar en els equips transversals de l'organització. Tu parlaves abans de descobrir els talents de l'organització i hi ha molta gent que té molt talent a l'organització, jo a vegades dic que això és com la cantera del Barça, perquè de cop i volta han aflorat persones amb unes capacitats molt interessants.

Amb els premis MIA, que ja celebren la tercera edició, vam obrir el MIA a tota l'organització. Això va començar a trencar aquest esquema, i a mostrar que això és per a tothom. I en aquest mandat tenim el pla de treball d'obrir el MIA a tota l'organització. Si vols participar-ne, si tens interès, vine cap aquí, que t'acollim, i treballem tots en equip.

I anem a capacitar tota l'organització, anem a donar eines perquè la gent, la que tingui ganes, millori i sàpiga què és això de la innovació.

Al final és que aportem valor, aportem creativitat, solucions diferencials, impacte. I d'això, qui vulgui pot formar-ne part.

■ I la ciutadania? que al final és per a qui treballem □ i el nostre principal objectiu és millorar la seva qualitat de vida □ quina creus que és la valoració que fan ells? O com han percebut ells el posar en marxa una metodologia o un model d'innovació com és el MIA? Quina és la seva percepció?

La ciutadania no sé si coneix el MIA, però no és potser allò més important. El que sí ens agrada pensar i rebre és que la ciutadania, de cop i volta, valora que un servei és més eficient que fa potser tres anys. No és només amb el MIA, el MIA ha estat l'espurna d'una manera de treballar de l'organització, que ha impregnat altres projectes, però el benefici principal és aquest. Expliquem, perquè ens fa sentir orgullosos, que el MIA ha estat reconegut en un congrés nacional d'administració pública. I si algú de Viladecans diu "mira, el meu Ajuntament" és perfecte, però no és l'objectiu que la ciutadania conegui el MIA. L'objectiu és que la ciutadania rebi que gràcies al MIA, aquesta administració ha canviat una mica. I no només amb el MIA, però certament va començar a transformar l'organització, i a inspirar, i a treballar diferent. I amb això jo ja estic contenta, saps què vull dir?

■ Això és molt □ que la gent percebi que hi ha coses que s'estan movent □ coses que s'estan fent diferent i que això els facilita la vida.

Si em permets, David, perdona que et talli, un dels projectes d'aquest mandat, per exemple, és el model de transformació ciutadana. El nou model de transformació ciutadana és un eix estratègic de mandat que està incorporat en el Comitè d'Innovació Digital Social i Organitzativa (ara li hem posat més a cognoms). Ja és una manera de transmetre que quan estem de manera troncal treballant amb això, això revertirà en la ciutadania, perquè estem treballant a millorar molta part tecnològica del servei d'atenció, però l'acompanyem amb tota l'organització. Per tant, les de Comunicació estem allà pensant com comunicar tots els avantatges que estem aportant amb aquest model, els d'Espai Públic també reben una millora amb això. És a dir, el tipus de projectes que hi

ha en els comitès de direcció en el MIA aquest mandat, tenen a veure amb coses que directament la ciutadania percebrà.

■ I posant la mirada cap al futur□en els propers anys□quina idea teniu vosaltres de com s'ha de desenvolupar aquest projecte i quines noves fites teniu pensades?

El nostre pla de treball del 2027 la veritat és que és bastant ambiciós, però a nosaltres ens agradaria arribar a principis del 2027 havent aconseguit un repte que per mi és el més gran, i és que alguna persona de l'organització, sigui qui sigui, de la posició que sigui, tingui una idea, parli amb dues o tres persones de l'equip de l'Ajuntament, independentment de si son del seu departament o no, escriguin un projecte amb recursos personals i idealment recursos econòmics (i si no, és igual) i la presentin a l'ecosistema MIA.

Per a nosaltres aquest seria el repte. És igual si ets del MIA o no, allò que importa és que el MIA t'escolta aquesta nova idea, aquesta nova iniciativa.

De fet, als els Premis MIA l'any passat, a la segona edició, es van presentar 44 iniciatives, que no es baladí, al primer any 18. I és veritat que us haig de reconèixer que al primer any molta part de la direcció estava trucant als equips motivant-los a presentar. A la segona edició no, no va caler tanta insistència. Ja veurem aquesta tercera edició que finalitzem en breu el període d'inscripció. Però el que et vull dir és que es van presentar iniciatives molt txules. I no s'han portat a terme. Jo tinc aquesta espinita. Per què era una bona idea, i va guanyar, però no s'ha de quedar només en guanyar, hem d'acompanyar aquesta idea, i aquesta persona i aquest miniequip que ha tingut aquesta idea. I això és el que treballarem a partir del 2025, 26 i 27.

■ És un repte molt interessant. Avui estem aquí a l'estand de la Diputació de Barcelona. Tenim molta gent de públic□molta gent que també ens segueix en directe pel nostre canal de YouTube. I crec que és un bon moment perquè un ajuntament com Viladecans pugui donar tres tips□tres recomanacions□tres consells de la vostra pròpia experiència a compartir. Si algú altre volgués fer una cosa similar al vostre projecte□què li recomanaries?

Doncs primer, recolzament polític i directiu, això és bàsic. És veritat que cada comitè de direcció tenia un referent polític i això fa que l'organització ja estigui impregnada d'això.

Després, les persones, pensem què és la clau. Aquí s'ha de sumar a gent que tingui ganes, i que tingui empena i que tingui generositat. Perquè, evidentment, has de treure del teu dia a dia molta part del temps, en som conscients, però si estàs motivada, ho fas.

Òbviament, també, no és menys important el model, el com faràs tot això. Nosaltres, amb el Mia, vam escriure uns principis. I tot això com es fa? Doncs tenim una guia (vosaltres que també feu aquestes guies tan interessants) i aquesta és la nostra fulla de ruta per innovar en els projectes. Enfocat en aquests tres principis, i després treballa en aquests set vectors. Nosaltres vam definir set vectors (haurien pogut ser cinc), ens vam inspirar en altres models d'innovació i amb altres teories del cercle d'innovació, de la divulgació de les innovacions... i vam configurar el nostre. Allò va servir per tenir un full de ruta en els projectes i poder monitorar la innovació dels projectes. I la governança: com ens organitzarem amb tot això? reunions mensuals, setmanals? grups de treball? de quantes persones? de quins perfils? ajudem i acompanyem amb un sistema de governança. De qui dependrem? Com reportarem? Perquè també va de reportar,

perquè d'alguna manera així poses en valor el que has aconseguit. Jo tinc ganes de reportar el que he aconseguit...

Això, recolzament polític i directiu, persones, governança i model. Model sigui el que sigui, la guia, són les eines per avançar.

■ **Moltes gràcies. No sé si vols afegir alguna cosa més □ alguna cosa que ens hàgim deixat en el tinter...**

No, bé, que restem obertes a qualsevol persona que tingui més ganes de conèixer el MIA. Nosaltres som les ambaixadores. Per cert, parlant d'ambaixadores, una de les coses que no he comentat és que vam crear de manera voluntària un grup de persones ambaixadores del MIA. Els MIA ambadors que es van postular, perquè s'ho creien i deien – i què haig de fer? I els dèiem doncs mira, has d'anar a un congrés, que et convidin, o el que sigui, i explicar el MIA. I després has d'anar al teu equip i explicar el MIA. I després has d'anar al teu equip o quan vas a prendre el cafè amb una altra persona que no és del teu equip, però li has d'explicar el MIA. I mica en mica s'ha creat aquest mini ecosistema d'ambadors i ambaixadores que també és interessant. Fem sessions d'inspiració... Al final també és un espai, el MIA, per pensar, per crear, per inspirar-te. Per això hem de trobar aquests espais. Cada tres mesos agafem la gent del seu espai de treball, que a vegades costa, però els fem gaudir durant dues hores. Hi hem portat de tot, gent que tocava la guitarra i que t'explicava perquè és innovador això, la música... Hem generat experiències. I això fa que la gent digui “m'ho vaig passar bé el darrer cop, hi tornaré”.

■ **Això és molt interessant el que comentes perquè moltes vegades el dia a dia no et permet pensar. No et permet visualitzar □ aixecar una mica la mirada i a mitjà o llarg termini dir a veure □ cap a on va el vaixell □ i què és el que volem i el que no volem.**

Antoni Vélez:

Si em permets, la Isabel ha dit una cosa superinteressant, que crec que és la clau, que és les persones, perquè al final aquí estem a l'Smart City, parlem de tecnologia i a vegades ens oblidem de la part humanística de tot el que estem fent, de la part de les persones.

Jo sempre parlo d'un principi de realitat. Estem a l'Smart City parlant de quelcom tan impressionant com és el MIA, perquè al final és una cosa increïble, però després tens ajuntaments a la nostra demarcació que encara funcionen en paper, i tens ajuntaments que per passar aquesta documentació a un PDF els és una muntanya. Per tant, tens diferents escales, i després tens la ciutadania. Tens ciutadania que es baralla per intentar signar amb un certificat electrònic, tens ciutadania que es baralla per intentar trobar una informació a una pàgina web. Per tant, a vegades també hem de bascular i mirar aquesta part, per això ho trobo superinteressant, la part que parlava de les persones. Al final, el que és més interessant de la tecnologia és trobar aquestes persones concretes, motivades i que són ambadors (m'ha encantat la paraula) de la veritable transformació. I em sembla que és una part superinteressant que de vegades obviem perquè els que estem focalitzats en la tecnologia de vegades oblidem aquest biaix, aquest gap que tenim moltes vegades.

■ **Jo crec que si una cosa ha quedat clara és que hi ha tres coses que són molt importants: les persones □ la tecnologia i els processos. Són les tres vessants més importants que hi ha en una organització.**

No sé si algú vol fer alguna intervenció □ algun aclariment? No? Bé doncs fins aquí la parada de la Caravana Innovació Digital de la Diputació de Barcelona □ gràcies per haver assistit i gràcies a les persones que ens han seguit pel canal de YouTube.

I ara □ si va bé □ el diputat farà entrega d'un detall de reconeixement a l'Ajuntament.

Estupend!

■ **El tenim aquí....**

Antoni Vélez:

És un petit detall pel que dèiem □ per donar suport □ valor □ a les bones iniciatives.

Estupend. El recollim tot l'equip del MIA i de l'Ajuntament. Gràcies.

■ **Felicitats □ i moltes gràcies.**

Antoni Vélez diputat d'Innovació Digital i Integritat Institucional **lliura el reconeixement a Isabel Borràs** responsable de Comunicació i Innovació Interna de l'Ajuntament de Viladecans

Reflexions sobre la Caravana d'Innovació Digital i el Model d'Innovació de l'Ajuntament de Viladecans (MIA)

La Caravana d'Innovació Digital i el projecte MIA de l'Ajuntament de Viladecans ofereixen un marc inspirador sobre com la transformació digital i la innovació poden ser eines fonamentals per millorar la governança pública i apropar serveis de qualitat a la ciutadania. Aquestes són algunes reflexions clau que s'han extret del document:

Cohesió territorial i inclusió

La Caravana d'Innovació Digital, impulsada per la Diputació de Barcelona, exemplifica com els projectes poden esdevenir una eina de cohesió territorial. La seva aposta per democratitzar l'accés a la tecnologia, assegurant que tots els municipis, independentment de la seva mida, puguin accedir als beneficis de la innovació, reforça el compromís amb una administració més equitativa i propera.

L'impacte de la innovació en l'eficiència pública

La transformació digital no només consisteix en adoptar tecnologia, sinó en transformar processos, mentalitats i metodologies de treball. Tant la Caravana com el MIA demostren com la innovació pot augmentar l'eficiència en serveis públics, com en el cas de l'app Viladecans&Tu, que utilitza la intel·ligència artificial per gestionar incidències a l'espai públic de manera més àgil i precisa.

La força de les persones com a motor del canvi

La innovació no és només qüestió de tecnologia; és una qüestió de persones. El MIA ha destacat per donar valor al talent intern, trencar sitges entre departaments i empoderar els treballadors públics per liderar projectes innovadors. Aquesta transversalitat ha permès l'Ajuntament de Viladecans avançar cap a un model més participatiu i obert.

Aprenentatges davant els reptes

Com qualsevol projecte transformador, el MIA també ha afrontat reptes. Al seu inici, va ser percebut per alguns treballadors com elitista, fet que va motivar accions per fer-lo més inclusiu, com els Premis MIA. Aquest exemple destaca la importància de gestionar la comunicació interna i fomentar la participació activa de tota l'organització.

Planificació ambiciosa cap al 2027

El pla estratègic del MIA apunta cap a un futur on qualsevol membre de l'organització pugui aportar idees innovadores i rebre el suport necessari per fer-les realitat. Aquest enfocament no només consolida el model com una eina de transformació interna, sinó que també inspira altres organitzacions públiques a adoptar mecanismes similars.

Consells per replicar el model:

Des de la seva experiència, l'Ajuntament de Viladecans recomana:

- Recolzament polític i directiu: Imprescindible per legitimar i garantir la continuïtat dels projectes.
- Compromís de les persones: Identificar i motivar aquells treballadors amb talent i capacitat de lideratge.
- Governança i estructura: Establir principis i metodologies clares per gestionar els projectes.
- Creació d'un ecosistema: Fomentar una xarxa d'ambaixadors i espais d'inspiració per consolidar la innovació com a part integral de l'organització.

Un model amb impacte tangible

Tot i que la ciutadania potser no coneix el MIA com a tal, els beneficis d'aquest model es perceben en serveis més eficients i propers. Aquesta transformació, que ha rebut reconeixements a escala nacional, és un reflex de com una bona planificació i execució poden tenir un impacte real i positiu en la qualitat de vida de les persones.

El projecte MIA és un exemple de com la tecnologia i la innovació, quan s'aborden des d'una perspectiva humana i col·laborativa, poden convertir-se en eines poderoses per construir administracions més eficients, inclusives i orientades al futur. Aquesta combinació de visió estratègica, talent humà i impacte tecnològic és un model inspirador per afrontar els reptes del segle XXI i generar un canvi positiu, tangible i sostenible en la vida de les persones.